

Ожиновий Живопліт

В одному мальовничому гаю, поряд із щедрим полем і сріблястим струмком вже багато поколінь родини мишей облаштовують хатинки в коренях і стовбурах дерев.

Через густі хащі ожини в гаю селище їхнє зветься Ожиновий Живопліт.

Миші Ожинового Живо-плоту мають вельми заклопотане буття. За гарної по-

годи вони збирають квіти,

фрукти, ягоди й горіхи, готують з них варення, маринади та консерви, які дбайливо зберігають у Пень-Коморі, аби ласувати ними протягом зимових місяців.

Утім, старанні мишки знаходять час і для розваг. Протягом року вони відзначають сезонні свята, влаштовують бенкети з нагоди чийогось дня народження, весілля чи навіть рясного снігопаду, і роблять це дуже весело.

Стояла чарівна осінь. Ягоди достигли, горіхи дозріли, тож мешканці Ожинового Живоплоту були вельми заклопотані. Щоранку миші ходили в поля збирати насіння, плоди і корінці, несли це все до Пень-Комори і дбайливо складали у сховок на зиму. В середині Пень-Комори було тепло, смачно пахотіло ожиновим варенням і пишним хлібом. Вона майже вщерть заповнилася наїдками.

Лорд Гаймиш, який мешкав у старому Дубовому Палаці, раненько вийшов надвір зі своєї молодшою донькою Примулою.

— Тримайся поблизу й не загубися, — сказав він, щойно вони пірнули в ожинові зарості.

Примула збирала ягоди, що хилилися до землі, поки її батько тягнув гілки донизу за допомогою свого гачкуватого ціпка.

Їхній кошик був майже повний, коли підійшла пані Ясноока.

— А я саме вас шукала! — мовила вона. — Чують мої кісточки, насувається негода. Треба чимскоріш дозбирати врожай, поки злива не почалася.

Лорд Гаймиш відправив Примулу додому, а сам вирушив до Пень-Комори, аби знайти пана Яблунового. Незабаром ціла зграя мишей з візочками й тачками поспішала у поля дозбирати залишки ягід і горіхів.

Лорд і Леді Гаймиш вирішили допомогти зі збором грибів і саме виходили з дому, коли Леді Гаймиш раптом спохопилася: «А де ж наша Примула?»

Маленьку мишку ніде не могли знайти. Вона не ховалася у жодному з кошиків, під листям чи у високій траві.

— Чи хто бачив Примулу? — гукнув Лорд Гаймиш до громади.

— Тут її не було! — відказали миші, котрі збирали ягоди на високих тернових гілках.

— Ми не бачили! — озвалися миші з хащів розлогого глоду.

